
Sporočila

Slovenska
minoritska
provinca
svetega Jožefa

3	Uvodnik
5	Iz provincialata
10	Iz naših samostanov
20	Iz naših misijonov
23	Odmevi
24	Iz naše preteklosti
26	Statistika verske prakse

Sporočila - glasilo slovenskih minoritov
leto L

Izdaja: Slovenska minoritska provinca sv. Jožefa,
Minoritski trg 1, 2250 Ptuj, Slovenija,
e-pošta: minoriti@rkc.si, <http://minoriti.rkc.si>

Urednik: p. Matei Senteş, prov. tajnik
Prelom in priprava za tisk: p. mag. Tomaž Majcen
Odgovarja: p. Milan Kos, prov. minister

Ovitek: Julija Zornik
Tisk: Tiskarna Povše

UVODNIK

Spoštovani bratje, trpeči in vstali Gospod naj vam da mir!

V februarju smo obhajali prvi del rednega provincialnega kapitlja, ki je izvolil novo vodstvo Slovenske minoritske province sv. Jožefa. Prejšnjemu provincialnemu ministru p. Igorju Salmiču in prov. vikarju p. Slavku Stermšku, ki ga je nasledil, ter članom prov. definitorija izrekam zahvalo za opravljeno delo v zadnjih štirih letih. Mnogi bratje ste na prov. kapitolu opravljali najrazličnejše službe in s tem pripomogli, da smo se dobro počutili in kapiteljske dneve doživljali v Frančiškovem duhu. Bog povrni vsem.

Na vašo željo sem ponovno sprejel službo provincialnega ministra. Dobro se zavedam nepopolnosti v krepostih, ki jih naštevajo naše Konstitucije za službo prov. ministra. Zaupam v Božjo pomoč in pričakujem dobronamerne spodbude vsakega izmed vas. Le tako bomo lahko kot Frančiškovi bratje prispevali k svetosti in graditvi Cerkve, še posebej v teh težkih časih vojne in epidemije, ko smo na poseben način poklicani, da bi bili v službi bratom in sestram, ki so ubogi.

Pred nami je še drugi del provincialnega kapitlja, ko bomo sprejemali smernice našega redovniškega življenja in apostolskega delovanja za naslednja štiri leta. Pri tem ne smemo pozabiti, da smo v času duhovne priprave na jubilejna leta 2023–2026, ko bomo obhajali osemstoletnico frančiškove karizme. V teh milostnih letih si moramo vedno znova postavljati vprašanje *Gospod, kaj želiš, da storim?* in nanj tudi odgovarjati s svojim redovniškim življenjem.

Frančišek se je spraševal in se odpravil iskat nekaj, kar bi dalo poln pomen njegovemu življenju. *Ko je prišel v najbližje mesto, je v nočeh slišal Gospoda, ki mu je z očetovskim tonom dejal: »Frančišek, kdo ti lahko več ponudi: gospodar ali služabnik, bogati ali revni?«* »Gospodar in bogati,« je odgovoril Frančišek ... Frančišek je vprašal: »Gospod, kaj želiš, da storim?« Ko je prišlo jutro, se je, vesel in gotov,

hitro vrnil v Assisi. Postal je zgled pokorščine, pozorno je čakal, da mu bo razodeta Božja volja. (Leg. Maior 1,3) Frančiškov nemir in iskanje sta nemir in iskanje vsakega človeka – posebej bi to moralo veljati za nas, Frančiškove brate. Obstaja velika nevarnost, da smo na poti redovniškega življenja preveč gotovi in prepričani, da smo na pravi poti; da nam ni treba preverjati, kdo je naš gospodar in komu služimo; da opuščamo duhovno življenje in zato ni mogoče, da bi se veseli in gotovi vračali v svoj Assisi – kar pomeni vsakodnevno življenje. Šele ko bomo prisluhnili trpečemu in vstalemu Gospodu, bomo izvrševali Božjo voljo.

Ko se je Frančišek odtrgal od svoje družine in materialnih dobrin, je odkril Božje očetovstvo in se ga odločno oklenil. *Zatem je, vnet od čudovite gorečnosti duha, odložil obleko in se popolnoma razgalil pred vsemi. Rekel je očetu: »Do sedaj sem tebe klical oče, od sedaj naprej pa lahko z gotovostjo rečem: Oče naš, ki si v nebesih, kajti vanj sem položil ves svoj zaklad, vse zaupanje in upanje.«* (Leg. Maior 2,4) Kako jaz odkrivam in izkušam Boga kot mojega Očeta, ki je v nebesih?

Frančišek je Križanega srečal v cerkvi sv. Damijana, v ikoni na križu in v gobavcu. To ga je navdihnilo in mu dalo moč, da je postal novi dobri Samarijan iz evangelija za vse križane na svetu (prim. Leg. Maior 2,6). *Gospod je tako dal meni, bratu Frančišku, da sem začel delati pokoro. Ko sem namreč še bil v grehah, se mi je zdelo zelo zoprno videti gobavce. Gospod pa me je sam pripeljal mednje in bil sem usmiljen z njimi. In ko sem se oddaljil od njih, se mi je to, kar se mi je zdelo zoprno, spremenilo v sladkost za dušo in telo. Nato sem še malo počakal in zapustil svet.* (FOp 1–3) Je moja ljubezen do Kristusa, ubogega in križanega, tako učinkovita, da se kaže v moji ljubezni do bližnjih, ki so najbolj zapuščeni in pozabljeni?

Ko je Frančišek odkril Boga kot Očeta in srečal Kristusa v Duhu, je začel prenavljati svoja čustva, svojo držo in svoje obnašanje. *Zatem se je on, ki je ljubil vsakršno obliko skromnosti, preselil blizu*

gobavcev, ostal z njimi in jim, zaradi Boga, služil z veliko skrbnostjo. Umival jim je noge, obvezoval rane, odstranjeval gnoj iz ran in jih čistil. Iz velike udanosti je poljubljal njihove gnojne rane in tako postal dobri Samaritanec iz evangelija. (Leg. Maior 2,6) Je kontemplacija Njegovega obličja še vedno termometer moje askeze in oblika mojega »živeti za bližnje«?

Kaj pričakuje današnji človek od sv. Frančiška? Kaj pričakuje današnji svet od nas, ki smo izbrali življenje po evangeliju kot »formo vitae«? Kaj pričakuje od nas Cerkev? Kako lahko služimo človeku na najglobljih področjih? Kakšne odgovore dajemo s svojim načinom življenja? Kakšen Kristusov obraz – trpeč ali vstajenski – kaže naše življenje?

Vprašanja ostajajo odprta, ne samo pred provincialnim kapitljem, ampak vedno, da bi tako ostala izvor nemira in iskanja smisla, ki nas zavezuje, da vedno znova odgovarjamo Gospodovemu klicu na pot evangelija in po stopinjah sv. Frančiška. Hitro nas lahko premaga skušnjava, da dajemo vnaprej pripravljene odgovore, ki so brez duše.

Sv. Frančišek, prosi za nas pri Očetu, da bi bilo naše redovniško življenje vedno bolj oblikovano po Jezusu Kristusu.

Vstali Kristus naj v nas zbudi željo, da bi mu preko darovanja sledili v večno slavo. Vsem želim vesele in milosti polne praznične dneve Jezusovega vstajenja!

p. Milan Kos,
prov. minister

IZ PROVINCIALATA

XXXVII. seja prov. definatorija

V minoritskem samostanu sv. Antona Padovanskega v Turnišču je 16. decembra 2021 potekala XXXVII. seja prov. definatorija.

1. Molitev

P. Toni Brinjovc nas je povabil, da smo skupaj zmolili desetko rožnega venca s skrivnostjo »ki si ga devica od Sv. Duha spočela«. Z njo smo svoje delo izročili Sv. Duhu.

2. Srečanje s samostansko skupnostjo v Turnišču
Gvardijan p. Toni Brinjovc je predstavil življenje in apostolat, ki ga izvaja samostan. Okrog deset mesecev bivata v samostanu le dva člana. Čeprav je pastoralnega dela veliko, jima medsebojna enotnost pomaga, da ga zmoreta opraviti sama. Gre za veliko število sv. maš. Poleg osnovnih treh maš na dan je tudi veliko pogrebov, svojci pa si želijo, da je maša za rajnega vsaj še 7. in 30. dan pogreba. Veliko je tudi spovedovanja, morda celo več kot pred časom korone. Ob večjih praznikih jima priskočijo na pomoč bratje kapucini iz Kančevcev. Upada vernikov zaradi epidemije ni zaznati. P. Andrej Mohorčič k temu doda zanimivost, da je bilo letos več pogrebov kakor krstov.

Čeprav jima župljani pomagajo pri čiščenju, ostaja zanju še veliko drugega fizičnega dela.

Zaradi dotrajanosti je na samostanski zgradbi nujna zamenjava vseh oken; dovoljenje Zavoda za varstvo kulturne dediščine je rešeno. Dela se na tem, da župnijska cerkev pridobi kamniti oltar (g. Matija Marinko). Cerkev, ki je le blagoslovljena, bo tako izpolnila pogoj za posvetitev.

Prov. vikar p. Slavko Stermšek se je bratoma zahvalil za njuno pričevanje in delo.

3. Branje in potrditev zapisnika zadnje seje
Zapisnik je bil potrjen.

4. Duhovni kapitelj

Preloženi duhovni kapitelj bomo izvedli 17. januarja 2022 v samostanu sv. Petra in Pavla na Ptuj.

ju. Gost bo minorit fra François Bustillo, škof v Ajacciu na Korziki. Njegovo predavanje oz. pričevanje bo predvidoma temeljilo na sklepu generalnega kapitlja o prenovi redovniškega življenja in pismu generalnega ministra z naslovom Novo vino v nove mehove. Na kapitelj naj se bratje pripravijo z osvežitvijo misli, ki so se porodile ob branju odlomka iz predavateljeve knjige Velikonočno bratstvo – pripoved o skupnem življenju, ki ga je prevedel in posredoval p. Igor Salmič. Na koncu je zastavljenih še nekaj vprašanj, ki jih je fra François predlagal v razmislek.

Ta kapitelj bo obenem duhovni uvod v predkapiteljski zbor in srečanje gvardijanov s prov. vodstvom.

5. Predkapiteljski zbor

Prenovljeni Direktorij za obhajanje provincialnih in kustodialnih kapiteljev (Rim 2021) v predhodnih določilih od št. 15 do 17 predvideva možnost predkapiteljskega zbora. Prov. vikar s svojim definatorijem je sprejel sklep, da bratje Slovenske minoritske province izvedemo predkapiteljski zbor, ki se bo odvijal 18. januarja 2021 v samostanu sv. Petra in Pavla na Ptuj. Namen zbora je, da se sinodalno izvede preverjanje življenja province, pojasnijo perspektive za prihodnost in da se morda izvede raziskava o volitvah provincialnega ministra. Čeprav zbor ne bo izveden v polnosti, pa bo zagotovo dobra popotnica za redni provincialni kapitelj. Prov. vikar z definatorijem imenuje p. Janeza Šamperla za moderatorja predkapiteljskega zbora.

6. Srečanje gvardijanov s prov. vodstvom

Srečanje gvardijanov s prov. vodstvom se bo odvijalo 18. in 19. januarja 2022 v samostanu sv. Petra in Pavla na Ptuj. Poročila predstojnikov se bodo dotaknila naše evangelizacije, teme, ki je v štiriletnem provincialnem načrtu določena za premišljevanje v letošnjem pastoralnem letu. Dopis s konkretnimi vprašanji in dnevnim redom srečanja bodo predstojniki prejeli po pošti.

7. Pregledovalci računov

Novi Generalni statuti v čl. 90 § 2 priporočajo, da se pregledovalci računov imenujejo že pred rednim provincialnim kapituljem. Tako jim je omogočeno, da lahko temeljiteje opravijo svoje delo. Na podlagi Generalnih statutow in 23. točke predhodnih določil prenovljenega Direktorija za obhajanje provincialnih in kustodialnih kapituljev (Rim 2021) je prov. vikar s svojim definatorijem za pregledovalce računov imenoval p. Emila Križana, p. Martina Gašpariča in p. Klemna Slapšaka. Med seboj bodo izbrali predsednika, ki bo na kapitulju poročal o rezultatih njihovega dela.

8. Novoletno srečanje bratov s sorodniki

Glede na zaostrene predpise za zaježitev epidemije koronavirusne bolezni, ki izvedbo tovrstnih srečanj trenutno prepovedujejo, provincialno vodstvo obvešča brate in preko njih tudi svojce, da bližnje novoletno srečanje odpade.

9. Razno

Naslednja seja prov. definatorija bo predvidoma 19. januarja 2022, po sklepu srečanja gvardijanov s prov. vodstvom.

XXXVIII. seja prov. definatorija

V Provincialatu Slovenske minoritske province na Ptuju je 19. januarja 2022 potekala XXXVIII. seja prov. definatorija.

1. Uvodni pozdrav: prov. vikar p. Slavko Stermšek.
2. Refleksija srečanja gvardijanov s prov. vodstvom
Srečanje je potekalo lepo in tekoče. Poročila so bila v glavnem vestno pripravljena in predstavljena.
3. Branje in potrditev zapisnika zadnje seje
Zapisnik je bil potrjen.
4. Priprava XVI. rednega provincialnega kapitulja
Prov. vikar s svojim definatorijem je imenoval brate

za posamezne službe oz. člane delovnih teles na prov. kapitulju:

- predsedniški svet: p. Ernest Benko, p. Janez Šamperl, p. Milan Kos;
- tajnik kapitulja: p. Vito Muhič;
- komisija za razna vprašanja: p. Tarzicij Kolenko, p. Marjan Vogrin, br. Robert Horvat;
- pregledovalci računov (imenovani že predhodno): p. Emil Križan, p. Martin Gašparič, p. Klemen Slapšak;
- liturgična animacija: p. Martin Gašparič;
- ekonom: p. Matei Senteš;
- prevajalec: p. Igor Salmič;
- moderator kapiteljskega zbora: p. Janez Šamperl;
- povezava z mediji: p. Danilo Holc.

Obenem smo pripravili tudi predlog dnevnega reda na rednem provincialnem kapitulju.

5. Dopis min. samostana sv. Petra in Pavla na Ptuju
Minoritski samostan sv. Petra in Pavla na Ptuju je na provincialat poslal dopis, v katerem prosi za dovoljenje, da bi samostan dosedanjemu najemniku Branku Juhartu dal v najem parcelo – sadovnjak 425/6 k. o. Mestni Vrh v izmeri 98.514 m² za dobo 30 let. Priložen je osnutek zakupne pogodbe. Pogodbo je pregledal tudi p. Marjan Vogrin, predsednik komisije za gradnje in varstvo spomenikov, ki ni imel pripomb. Na podlagi tega mnenja in osnutka pogodbe provincialni vikar s svojim definatorijem daje minoritskemu samostanu sv. Petra in Pavla na Ptuju dovoljenje, da se omenjena parcela pod navedenimi pogoji da v najem gospodu Branku Juhartu.

6. Razno

Načrtovanega skupnega izleta provincialnega definatorija ob sklepu mandata zaradi mnogih obveznosti in časovne stiske nismo uresničili.

p. Danilo Holc, prov. tajnik

I. seja prov. definitorija

V Provincialatu Slovenske minoritske province na Ptujju je 18. februarja 2022 potekala I. seja provincialnega definitorija.

1. Uvodno molitev je pripravil prov. minister p. Milan Kos.
2. Priprava štiriletnega programa province za obdobje 2022–2026. Osnutek programa smo pripravili na podlagi zapisnikov skupin, ki so delovale na predkapiteljskem zboru in na rednem kapitulju. Vključili smo tudi teme pomembnih obletnic iz Frančiškovega življenja, ki jih bomo obhajali v tem štiriletju, ter smernic, ki se že nahajajo v šestletnem načrtu reda 2019–2025.
3. Pregledali in potrdili smo predloge za Instrumentum laboris, ki jih je pripravil prejšnji provincialni definitorij, ter dodali predloge z zadnjega prov. kapitulja.
4. Obravnavali smo prošnjo p. Damjana Tikviča, v kateri prosi za podaljšanje bivanja izven samostana, in sicer do 12. aprila 2022. Prošnjo smo pozitivno rešili, v upanju, da se bo po tem obdobju p. Damjan Tikvič vrnil v provinco.
5. Seznanili smo se tudi s prošnjo p. Janeza Ferleža, v kateri prosi za podaljšanje eksklavstracije do avgusta 2022. Njegovi prošnji smo ugodili, prav tako v upanju, da se 1. 8. 2022 vrne v provinco.
6. Duhovne vaje v letu 2022 bodo v drugi polovici junija ter v septembru v Olimju. Voditelj bo gen. asistent p. Igor Salmič.
7. Približuje se datum ustanovitve Slovenske minoritske province in 50. obletnica njenega življenja. Poleg simpozija in uradnega praznovanja želimo pripraviti še nekaj dogodkov.
8. Prov. minister p. Milan Kos bo v naslednjih dneh začel obiskovati brate v provinci.

II. seja prov. definitorija

V Provincialatu Slovenske minoritske province na Ptujju je 18. marca 2022 potekala II. seja provincialnega definitorija.

1. Uvodno molitev je pripravil prov. vikar p. Janez Šamperl.
 2. Ponovno smo pregledali osnutek štiriletnega programa province za obdobje 2022–2026. Dokončni program bo narejen na podlagi delovnih skupin, ki se bodo sestale na Ptujju in v Ljubljani. K oblikovanju štiriletnega programa bodo povabljeni vsi bratje. Voditelja skupin bosta prov. minister p. Milan Kos in prov. vikar p. Janez Šamperl.
 3. Pregledali in potrdili smo predloge za Instrumentum laboris.
 4. Prov. minister p. Milan Kos nas je seznanil z odločitvijo p. Damjana Tikviča, da želi eksklavstracijo. Mariborski nadškof msgr. Alojzij Cvikel ga je pripravljen sprejeti pod določenimi pogoji.
 5. Za p. Janeza Ferleža teče postopek za podaljšanje eksklavstracije do avgusta 2022. Prov. minister p. Milan Kos mu je dal dovoljenje, da ga ljubljanska nadškofija lahko do 31. julija 2022 ponovno imenuje za upravitelja oz. soupravitelja župnij Prežganje, Štanga in Janče.
 6. Provincialni definitorij je sprejel osnutek personalnih sprememb ter predloge za službe in dolžnosti po prov. kapitulju.
 7. V času drugega dela prov. kapitulja, 31. maja, bo ravno 50. obletnica razglasitve Slovenske minoritske province sv. Jožefa. Zaradi tega bomo ta dan imeli romanje in zahvalno mašo v baziliki na Ptujski Gori.
 8. Razno:
Letošnje zasedanje CEF-a in srečanje ponovincev bo od 19. do 23. aprila 2022 v Olimju.
- p. Matei Senteş, prov. tajnik

XVI. PROVINCIALNI KAPITELJ SLOVENSKE MINORITSKE PROVINCE SV. JOŽEFA

Bratje Slovenske minoritske province sv. Jožefa smo od 6. do 10. februarja 2022 v minoritskem samostanu sv. Petra in Pavla na Ptuj obhajali XVI. redni provincialni kapitelj, ki ga je vodil vrhovni predstojnik slovenskih korenin, p. Carlos Alberto Trovarelli, 120. generalni minister po sv. Frančišku. Navzoč je bil tudi p. Igor Salmič, ki je generalni asistent za Srednjo Evropo in član slovenske minoritske province.

Za novega provincialnega ministra je bil izvoljen p. Milan Kos. Prav tako so bili izvoljeni in potrjeni njegovi svetovalci oz. definatorji: p. Janez Šamperl – provincialni vikar, p. Ernest Benko, p. Toni Brinjovc in p. Matej Senteš kot provincialni tajnik.

Provincialni kapitelj je bil priložnost, da smo bratje pregledali svoje štiriletno redovniško življenje in delo, obenem pa načrtovali svojo prihodnost. Predvsem pa je – kljub strožjim zdravstvenim ukrepom zaradi koronavirusne bolezni – bil kapitelj priložnost za graditev bratskega življenja ter obenem refleksija, kako ga še poglobiti, tako na ravni samostanskih skupnosti kakor na ravni province. Le to je lahko temelj, ki omogoča, da bratje v veselju in dobro opravljamo svoje poslanstvo, katerega cilj je približati Boga ljudem ter ljudi Bogu, po katerem vsak človek tako ali drugače hrepeni. S pastoralnim delovanjem v župnijah, ki ga bratje večinoma izvajamo, želimo božjemu ljudstvu s pomočjo duhovnosti sv. Frančiška pomagati najti odgovore na temeljna vprašanja človekovega bivanja.

Med kapitljem smo kot popestritev imeli dva bratsko-glasbena večera. Na prvem nas je prijetno presenetil tudi generalni minister, ki je na klavirju odigral svojo glasbeno točko. Na drugem večeru pa smo prisluhnili učencem Zasebne glasbene šole v samostanu sv. Petra in Pavla na Ptuj.

Novi provincialni minister p. Milan Kos je mašniško posvečenje prejel leta 1990. Službo provincialnega ministra je opravljal že v letih od 2006 do 2018. Bil je tudi predsednik Konference predstojnikov minoritskih provinc Srednje Evrope. Prav tako je opravljal službo predsednika Konference redovnih ustanov

Slovenije ter bil predsednik Frančiškove konference. V zadnjem, vmesnem obdobju pa je bil gvardijan najstarejšega minoritskega samostana na Ptuj in tukaj opravljal službo župnika sodelavca.

NOVO VODSTVO PROVINCE

P. MILAN KOS, provincialni minister

P. JANEZ ŠAMPERL, definitor in vikar province

P. ERNEST BENKO, definitor

P. TONI BRINJOVC, definitor

P. MATEI SENTEŠ, definitor in tajnik province

Bratje minoriti želimo novemu vodstvu v naslednjem štiriletju (do leta 2026) obilo Božjega blagoslova ter priprošnjo Device Marije in serafinskega očeta sv. Frančiška Asiškega.

Mir in dobro!

p. Danilo Holc

IZ NAŠIH SAMOSTANOV

Minoritski samostan sv. Petra in Pavla

So stvari, ki so v našem samostanu stalnica. Med te gotovo spada skrb za obbolele brate. Naš gvardijan včasih napol za hec, napol za res računa dnevno povprečje zdravniških obiskov bratov. Če se ne motim, smo nekje pri enem na dan. Kljub temu se ne damo in lepo je videti čut in požrtvovalnost tistih, ki so prevzeli skrb za najbolj ranljive v naši hiši.

Kaj naj sicer omenim? Obdobje med lanskim božičem in letošnjo veliko nočjo je s stališča bratskega življenja gotovo zaznamoval provincialni kapitelj, ki smo ga gostili. Trajni vtis je pustil generalni minister, s katerim nas je obdaril dobri Bog. Avtoriteta, podprta s skromnostjo, pozornostjo in veliko čuta za brata. Gotovo je za popestritev in obogatitev poskrbelo tudi malo daljše bivanje našega generalnega asistenta pri nas. Roko na srce; pri mizi je bolj zanimivo in zgovorno, če omenim le eno od opažanj. Se priporočamo za več tega ...

Sicer bi lahko omenil še pastoralno dejavnost v naših treh župnijah, ki počasi rastejo skupaj, pri čemer je poudarek na počasi. Pa saj bo, čas bo rešil vse tovrstne težave. Vsaka župnijska skupnost pušča v naši krajevni Cerkvi svoj pečat. Kakšna stvar se dogaja bolj tu, druga bolj tam. Predvsem skupni projekti so najlepši in po mojem mnenju tudi najbolj plodoviti.

Tudi na gospodarskem področju iščemo poti,

kako samostan in župnije pripraviti na izzive, ki bodo na tem področju vse bolj opazni. Klošter se, gledano s tega vidika, osredotoča na izgradnjo orgel v cerkvi. Projekt se tiče tako samostana kot župnije. Pri Sv. Ožbaltu se odpirajo in utrjujejo trajni viri prihodkov, Proštija pa je na potezi, da uresniči željo mnogih, da se zvonik s svojimi znamenitostmi odpre za domače in tuje obiskovalce. Toliko za tokrat iz Kloštra. Kot je bilo že pogosto napisano, tudi sedaj ... vedno dobrodošli!

p. Andrej Feguš

Minoritski samostan sv. Frančiška

Od zadnjih sporočil pa do zdaj se ni dogajalo kaj veliko. No, nekaj pa se je. Začela se je pomlad in topli dnevi kličejo k delu, zato zunaj preživimo več časa. Urejanje okolice vzame kar precej časa, in ko enkrat misliš, da si končal, lahko spet začneš. Največ pozornosti je namenjene ureditvi parkirišča, ki jo počasi zaključujemo. Hvala Bogu smo imeli dobre mojstre, ki so (kadar so imeli material) pridno delali.

Križni hodnik je še malo »na čakanju«, ampak je obljubljeno, da v kratkem tudi to rešimo. Začelo se je tudi sprejemanje skupin. Nekaj je že starih, utečenih skupin, nekaj pa jih je na novo. Glavni problem je še vedno kuhinja. Ni težko, ampak vzame preveč časa in potem nekatere stvari malo zaostajajo ali gredo mimo. Upamo, da se bo zgodil kakšen čudež in se bo tudi to uredilo. Zaenkrat ni ničesar na vidiku. Verjamem, da tega problema

nimamo samo mi, a vseeno je pri nas drugače kot v drugih samostanih, kjer se ne obrača toliko ljudi. V prihodnje bo treba razmišljati o kakšni drugi alternativni. Preživeli smo tudi prvi obisk novega provinciala in sedaj čakamo še drugi obisk, če bo.

V poletnem času bo pri nas kar nekaj koncertov in razstav, ki so odpadli zaradi covida. Tako se je Tartinijevo leto iz lanskega preneslo v to leto. To pa pomeni kar veliko dogajanja v tej smeri, kjer smo tudi mi vključeni.

Bratje smo še kar zdravi in energični. Covid in vse druge zadeve nas zaenkrat niso zadele in naj tako ostane. Verjeli ali ne, to, da smo zdravi, pripisujemo dornavskemu lüku, ki ga celo leto vsak dan »konzumiramo«.

Približuje se velika noč in tako bosta p. Roman in p. Janez malo terenska za pomoč okoliškim župnijam. Trenutno že rešujemo kakšno mašo, ker je nekatere duhovnike že drugič obiskal covid.

Zaenkrat bi bilo to vse. Vabljeni, da nas obiščete in v živo kakšno rečemo. Bratje iz Pirana vam želimo blagoslovljene, lepe ter predvsem zdrave in mirne velikonočne praznike.

br. Robi

Minoritski samostan sv. Vida

Pri Sv. Vidu v letošnjem letu malo lažje dihamo. Korona nas ni obšla, a smo jo premagali. Zaenkrat je mir. Odjuga je tudi v naši skupnosti. Hodimo sicer okrog zdravnikov, saj morajo tudi oni imeti delo. Spomnim se, kako je eden od naših patrov na srečanju minoritov rekel pri svojem poročilu: »Moli in delaj,« kar tudi piše na vratih v Kloštru. Ta napis me spremlja od otroštva. Tega se skušamo držati v naši skupnosti.

Ko to pišem, v zvoniku bije nova ura, pred nekaj minutami pa smo preizkusili nove zvonove. V ospredju današnjega poročanja bo obnova zvonov. Nekaj let nazaj so se zvonovi kvarili. Delali smo servis, vedno je bilo treba plačevati. Večkrat nam je serviser Majhen priporočal, naj zvonove obnovimo,

saj je bilo tudi ostrešje (»rušt«) v zelo slabem stanju. Poleg tega imajo vse haloške župnije in podružnice boljše zvonove.

Po drugi svetovni vojni, ko so Nemci odpeljali zvonove in pregnali vse duhovnike na Hrvaško, se je p. Danijel Tomšič po vrnitvi iz izgnanstva odločil, da v zahvalo za vrnitev poskrbi za dva nova zvonova. V juniju 1947 je škof dr. Maksimilijan Držičnik blagoslovil dva zvonova. Izdelana sta bila v Zagrebu.

Potem ko smo nujna popravila v cerkvi končali, so prišli na vrsto zvonovi. Na samostanskem kapitlju je bil predlog sprejet. Tudi ŽPS je 24. 1. 2020 potrdil predlog GS, da k staremu, največjemu zvonu dodamo še dva nova. Mali zvon se je odstranil, morda bo kdaj prišel k Janžu v staro romansko cerkev. Odločili smo se za ponudbo večstoletnega družinskega podjetja Gassmayer iz Innsbrucka. Občina Videm je prevzela obnovo stolpne ure v vrednosti skoraj 15.000,00 EUR, saj bitje ure in stolpna ura dajejo poseben utrip kraju Videm. Provincialat nam je odobril nabavo zvonov. Ne vemo, zakaj je bila potrebna finančna revizija, čeprav te prakse drugje nismo zasledili. Verjetno so dvomili v našo župnijo.

Na nedeljo pred svečnico 2020 so člani ŽPS pri vse mašah predstavili ta župnijski projekt vernikom. Vsem gospodinjstvom smo poslali zloženko, v kateri smo prosili za prostovoljni prispevek. Stvar je lepo stekla. Potem pa korona – vse se je zaprlo, tudi livarna, zato smo čakali celo leto. V letu 2021 se je korona malo umirila. Zopet smo poslali zloženke vsem gospodinjstvom. Medtem se je material že podražil za 9.000,00 EUR. Morali smo pohiteti, da bi se izognili novim podražitvam. Posrečilo se nam je, da smo pred božičem že dobili oba zvonova, ki nam ju je pripeljal dobrotnik Slavko Šega. K uresničitvi so nam precej pomagali tudi botri. Imeli smo 16 zlatih, 7 srebrnih in 26 bronastih botrov. Ob zaključku slovesne maše smo jim podelili spominske plakete bl. A. M. Slomška. Glavni donator je Marija Kolenko, ki je darovala za en zvon, zato je na zvonu tudi njeno ime. Tako bo zvonil njen vidovski zvon, poleg gorskega in klosterskega. Mogoče koga zanima, koliko gospodinjev se je odzvalo. Reci in

piši: ena četrtnina. Da smo lepo izpeljali akcijo, so zaslužni tudi botri in donatorski dar Micke.

Blagoslov – posvetitev zvonov smo imeli na 4. postno nedeljo, 27. marca 2022, v navzočnosti 20 duhovnikov. Ob slovesnosti in pri maši je pel domači pevski zbor. Slovesnost je povezovala prof. Petra Krajnc, članica ŽPS. Po slovesni maši je bila pred cerkvijo pogostitev, za katero so poskrbeli aktivni kmečkih žena iz Leskovca, Pobrežja in Vidma. Za lepo vzdušje pa so poskrbeli Veseli Jožeki in kvartet Potočnik. Rekli so, da samo kakšna birma pritegne toliko ljudi.

Kaj lahko rečemo? Bog je dober, dal nam je dobre ljudi, farane in druge dobrotnike, povezal je tiste, ki hodijo k maši, in tiste, ki redko pridejo, uresničili smo že en sinodalni dogodek. Bogu hvala.

Sinodalno dogajanje

Prvi korak v sinodalno dogajanje je bilo srečanje voditeljev vseh župnijskih skupin. Drugi korak je

bil, ko so se srečali voditelji skupin in si razdelili teme za sinodalno srečanje skupin. Tretji korak pa je v teku. Nekaj skupin je že izpolnilo zapisnik in ga oddalo na pastoralno službo. Ne vemo, kakšni bodo sadovi te blažene sinode. Dobro je že to, da smo se naučili drug drugega poslušati in se pogovarjati. Zato, gremo naprej za Svetim Duhom.

p. Tarzicij in videmska patra

Minoritski samostan Svete Trojice

Pri Sveti Trojici in okrog nje je zadnje čase pogostejše slišati vprašanje: »Ali res zapuščate Sveto Trojico?« Odgovor je seveda nikalen: »Ne zapuščamo Svete Trojice, samo selimo se. Za trojiško župnijo in za dom duhovnih vaj bomo bratje še naprej skrbeli iz videmskega samostana, ki je blizu.« Tako se zdi, da so ljudje nekoliko potolaženi, saj vedo in vidijo, kako je z duhovniškimi poklici in vsesplošno turbulentno situacijo v Cerkvi in družbi.

Božične praznike smo kljub epidemiji lepo praznovali. Poleg velikih jaslí v župnijski cerkvi, ki so jih postavili stalni jasličarji pod taktirko p. Andreja in so delo našega znanega jasličarja g. Franca Merca, smo imeli jaslice tudi v kapelici ob cerkvi in v vseh treh podružnih cerkvah. Posebej se je z izdelavo jaslí potrudilo malo občestvo vernikov, ki se zbirajo pri sv. maši pri Sv. Duhu. Liturgije so bile povsod po naših cerkvah in podružnicah lepo in doživeto obhajane in božična pesem je donela v sveto nebo ... Za to je v župnijski cerkvi poskrbel tudi »stari trojiški« organist prof. Maksimilijan Feguš. Ministranti so se po božiču s p. Andrejem podali na tradicionalni izlet – ogled jaslí.

Sicer pa se je župnijska pastoralna odvijala koron primerno, torej po Zoomu in telefonu, kar je posebna »specialiteta« našega župnika p. Andreja. Temu primeren je bil tudi pri nas upad vernikov pri nedeljskih sv. mašah, kar pa se v postnem času lepo popravlja in naša haloška katedrala se zopet polni.

K temu gotovo vsaj malo pripomore delo in srečevanje z različnimi skupinami v župniji ter dejstvo, da imamo kar lepo število prvoobhajancev in birmancev, ki bodo 4. junija prejeli zakrament sv. birme. Z njimi se trudi p. Andrej, s starši in botri pa na vzporednih srečanjih za starše p. Janez. Ne smemo pozabiti na molitveno podporo bolnikov, ki jih redno obiskuje p. Benjamin v domu na Ptujju in skupaj s p. Andrejem po župniji. Z Božjo pomočjo smo od praznika sv. Frančiška 2021 do danes uspeli navdušiti, povabiti in »poklicati« kar nekaj ljudi v Frančiškov svetni red. Na mesečnih srečanjih se zelo resno in z veseljem pripravljamo na vstop in na obljubo. Na zadnjem srečanju (marca) je 15 »novih« bratov in sester stopilo na pot priprave. V znamenje resne namere ter kot spomin in opomin (da ne pozabijo na odločitev) so iz rok duhovnega asistenta p. Janeza prejeli lesen Frančiškov križ tau. Pridružili so se štirim članicam, ki že imajo zaobljubo. Tako vsi bratje, ki smo prisotni na vsakem srečanju, močno upamo, da bo FSR pri Trojici zopet zaživel.

P. Janez je v času od zadnjega pisanja predstavljal knjigo o našem misijonarju + p. Mihi Drevenšku, ki jo je napisal ob 10-letnici njegove smrti, izid pa je omogočilo Misijonsko središče Slovenije. Do sedaj je skupaj s svojo ekipo, ki skrbi za tehniko, predstavil knjigo v 18 krajih oziroma župnijah, ena predstavitev pa je potekala po Zoomu. Nekaj

župnij je še na čakalni listi. Na ta način je knjiga našla pot do preko devetsto bralcev. Poleg tega se knjiga prodaja tudi v katoliških knjigarnah in na MSS. Hvalevredno je, da so knjige vzeli nekateri samostani in 20 izvodov tudi provinca. Posebej dragoceno je, da so bratje na Ptujski Gori v stranski kapeli naredili ličen »Mihov kotiček«, kjer sta romarjem na razpolago nova knjiga in klopuček.

Pred nami (čeprav smo na odhodu) je še veliko dogodkov, od župnijskih slovesnosti do trojiškega žegnjenja in zlate maše domačina p. Janeza Žurmana. Veliko razlogov torej, da se srečamo v senci »haloške katedrale«.

V imenu Trojičanov
p. Janez Šamperl

Minoritski samostan Matere Božje

Za razliko od predzadnjega božiča, ko je 'tema covid-19 pokrivala zemljo in ljudstva mrak' (prim. Iz 60,2), smo božično-novoletne praznike 2021/22 obhajali z več vedrine. Najpogumnejši so se zbirali k božični devetdnevnic; otroci so Novorojenemu poslali ležišče. Hkrati so nastajale velike jaslice, ki jih je tokrat izdelala nova ekipa. Bile so deležne pohval. Sveti večer je bil spet doživet, posebej pri polnočnici za otroke, ki so navdušeno prepevali ter oblikovali sporočilo božične noči »Luč od luči«. Tudi trije kralji so se pogumno podali na pot; na nedeljo Sv. družine otroški, za sam praznik pa odrasli. Blagoslov domov je potekal v »nižji prestavi« (zaščita, kratek obred ter brez drobtinice ali kapljice).

Po sproščanju ukrepov in omejitev ostajajo rane. To se najbolj občuti pri obisku sv. maše, kjer posebej pogrešamo domače družine. Preprosto, odvadili so se. Če ne bi prihajali verniki od drugod, romarji, bi vse skupaj izgledalo žalostno. Prav pravi papež Frančišek, da doživljamo spremembo dobe.

Bolj optimistično je glede porok in krstov, ki so najavljeni v tem letu, večina seveda od drugod. Nekateri predstavljajo še dolg za nazaj, ko jim je načrte preprečila korona. Tudi nekaj skupin je že

najavilo obisk, ogled.

Končno smo dočakali nedeljsko farno kavo, in sicer na prvo postno nedeljo. Ironija, kajne! Ob lanskem sproščanju koronskih omejitev naj bi s kavo začeli jeseni, a je prepoved strežbe tudi na terasi to preprečila. Tako smo čakali boljše čase. Upamo, da se bodo ti obdržali. Tako je ob nedeljah po osmi maši Slomškova soba (nekdanja ropotarnica nad pošto) in arkade pred njo prijetno pribežališče za kramljanje, neformalne pogovore. Okus je sinodalni. Sosedu, gostilničarju, pa kava ravno ne diši ... V postu pa farna kava ni edina postaja. Sledimo tudi postajam križevega pota, posebej po romarski poti miru v nedeljskih popoldnevih. Po dveh letih se, hvala Bogu, zopet dogaja in posebej ob sončnem vremenu je udeležba lepa. Z branjem sodelujejo predvsem domači farani, družine veroučencev in sodelavci. Po križevem potu sledi ob 16.00 romarska maša, ki je tudi že lepo obiskana. Nedeljske popoldanske maše so od prve postne nedelje do zadnje v oktobru.

Življenje samostanske skupnosti vse bolj zaznamuje kapiteljsko dogajanje. Duhovni kapitelj nas je spomnil, da imamo kaj delati na sebi in smo še daleč od popolnosti. Ob provincialnem kapitlju pa prehajamo v fazo urejanja stvari in pospravljanja. Najdemo pa tudi kak prost dan, bodisi za ribičijo v Piranu, na izlet v Šibenik smo peljali kuharico z možem, pomladno sonce vabi na sprehode, kolesarjenje ipd. Ob težki vojni v Ukrajini pa nas čaka izziv pomoči beguncem. Dom jim bomo ponudili v obrambnem stolpu, v stanovanju, ki je pred leti služil skupnosti redovnic.

Pred oddajo skromnega prispevka še utrinek s posvetitve Rusije in Ukrajine Brezmadežnemu Marijinemu srcu na praznik Gospodovega oznanjenja. Z veroučenci prvega razreda smo pozdravili Devico Marijo in ji voščili. Otroške oči so se zazrle v obraz Fatimske Gospe, ta dan stoječe pod velikim misionjskim križem (Stabat Mater). »Kako lepa je! A je to prava Marija? Je živa?« Voščilo je bilo na dlani: »O, Marija, kako si lepa ti ...« in pa sveti angel za ukrajinske otroke. Pri mašah je papeževi posvetilni

molitvi sledila pesem: »Marija, pomagaj sirotam vojske, jih milostno sprejmi na svoje srce.« Papež Frančišek, hvala za to pobudo!

Bratom v provinci in drugim, ki prebirate naša Sporočila, voščimo blagoslovljene velikonočne praznike.

Gorski bratje

Minoritski samostan bl. Antona M. Slomška

Prisrčen pozdrav. Mir in dobro pošiljamo vsem bratom iz olimskega samostana.

Božični prazniki so se s praznikom Jezusovega krsta končali in na ta dan so se patri pri vseh mašah lepo zahvalili faranom vseh treh župnij za lep sprejem, ki so ga doživeli, ko so odšli po župnijah in prinesli v hiše naših župljanov blagoslov, mir, srečo in zdravje, ki ga deli novorojeni Odrešenik. Ljudje so jih tudi letos radi sprejeli, tako kot vsako leto. Vendar patri niso obiskali vseh domov, ampak

le tiste, ki so to želeli in nam sporočili. Ljudje si v teh časih, ko še vedno razsaja virus korone, sicer želijo blagoslova, saj jih bo tako mogočna Božja roka varovala vse leto, obenem pa se bojijo za svoje zdravje. P. Jože ima sicer navado, da nekatere »zamudnike« obišče in jim prinese blagoslov tudi pozneje, vse do svečnice.

Tudi letos so našo cerkev krasile trojne jaslice: Kličkove v kapeli sv. Frančiška in tiste ob oltarju Jezusovega trpljenja in smrti, ki jih postavijo članice našega ŽPS. Ne smemo pa pozabiti na jaslice, ki jih postavimo v veži pred glavnim vhodom v samostan. To je skulptura Sv. družine, delo pokojnega pleterskega patra Volfganga. Župnijske jaslice ob glavnem oltarju v cerkvi vsako leto znova sporočajo ljudem, da je za srečo na tem in drugem svetu nujno priti do Deteta, ki nas naredi za Božje otroke in dediče nebes.

Prvi, ki so v letošnjem letu zasedli naš romarski dom, so bili znova tisti, ki jih k nam redno pripelje uršulinka s. Štefka. Tokrat je za konec tedna, od 14. 1. do 16. 1. 2022, povabila na duhovne vaje v tišini skupino 17 udeležencev iz vseh delov Slovenije. Srečanje so skupaj z našim župnijskim občestvom začeli s sv. mašo v kapeli romarskega doma.

Začetek priprav za izvolitev novega vodstva province se je zgodil v ponedeljek, 18. januarja, v samostanu na Ptuj, in sicer z udeležbo na duhovnem kapitlju ter predkapiteljskem zboru za vse brate in patre naše province. Namen zbora je, da se sinodalno izvede preverjanje življenja province, pojasnijo perspektive za prihodnost in da se morda izvede raziskava o volitvah provincialnega ministra. Čeprav zbor ni bil izveden v polnosti, pa je bil zagotovito dobra popotnica za redni provincialni kapitelj. Prov. vikar z defnitorijem je za moderatorja predkapiteljskega zbora imenoval p. Janeza Šamperla.

Gvardijani in ekonomski naših minoritskih samostanov so se na dvodnevem srečanju v istem tednu zbrali na Ptuj. Z njimi je bil tudi dosedanji provincial p. Igor Salmič, provincialni vikar p. Slavko Stermšek in pa škof s Korzike. P. Igor Salmič je po koncu srečanja na Ptuj k nam na kratek obisk in

ogled samostana, cerkve in lekarne pripeljal škofa François Bustilla s Korzike. P. Jože Lampret jima je razkazal našo cerkev in staro lekarno.

Prvi mesec novega leta je hitro minil in vse lepe želje, ki smo jih za praznike izrekli drug drugemu, se več ali manj že izpolnjujejo – odvisno od tega, kako realne so bile. No, pri nas je p. Jože zakorakal v 74. leto svojega življenja in gospe kuharice so mu pripravile lepo torto, ki jo je velikodušno podelil z nami. Obenem je dobil še polno košaro sadja in zelenjave, da bo še naprej ostal tako mladosten. Že zjutraj po zajtrku smo mu voščili zdravja in Božjega blagoslova. Ob koncu meseca je žal tudi nas v samostanu obiskal virus korone. Našel je našega kaplana p. Danijela Golavška, ki je moral ostati deset dni v karanteni. Pravil nam je, da ni bilo tako hudo, kot je mislil. Bil je cepljen z zdravilom Janssen, a je bilo očitno premalo.

Prav čudna je letošnja zima. Ves božični čas smo bili brez snega, na prvi dan meseca februarja pa je začelo rahlo snežiti in čez dan je zapadlo le toliko snega, da so bili travniki beli. A na svečnico, ki je praznik Gospodovega darovanja, nas je že zjutraj obiskalo sonce. Temperatura se je dvignila do 8 stopinj in sneg je hitro skopnel. Ja, luč pomladi že sveti. A na svečnico nam sveti luč Jezusa Kristusa,

saj je to tudi dan posvečenega življenja. Naši patri so odšli v celjsko stolnico, kjer so skupaj z novim celjskim škofom obhajali dan posvečenega življenja in znova premislili svojo življenjsko odločitev, ki je v zvesti hoji za Gospodom, ki je luč sveta.

Mesec februar je tudi v znamenju slovenskega kulturnega praznika. Prešernovo nagrado je dobil tudi duhovnik, skladatelj in muzikolog ter dolgoletni odgovorni direktor Družine g. Mirko Cuderman. K lepšemu praznovanju so letos veliko prispevali tudi slovenski športniki in športnice, zbrani na olimpijskih igrah v Pekingu. Na dan pred praznikom je naša mešana ekipa deklet in fantov osvojila zlato olimpijsko medaljo. Bog naj nam ohranja zdrav mladi rod in blagoslavlja Slovenijo.

Dva naša patra, p. Ernest in p. Jože, sta že 6. februarja, na peto navadno nedeljo popoldne, odšla v samostan na Ptuj, kjer se je začel XVI. provincialni kapitelj, na katerem se je izvolilo novo vodstvo in pregledalo prehojeno pot. Našim faranom smo v oznanilih napisali, naj v teh dneh radi molijo za uspeh kapitlja.

Virus korone še vedno razsaja po Sloveniji. Tudi nam ni prizanesel. Ob kaplanu Danijelu je bila na virus pozitivna tudi naša gospodinja Martina. Sedaj so druge gospe poskrbele za našo prehrano, posebej pridna je sosedka Jožica, tudi članica Karitas, ki nam vsako jutro pripravi zajtrk in večkrat tudi kosilo.

V samostanu sv. Petra in Pavla na Ptuj se je tudi na Prešernov dan, 8. februarja, nadaljevalo delo provincialnega kapitlja. Po prebranih poročilih so se patri razdelili v tri skupine, da bi tako lažje in bolje ovrednotili življenje province in podali predloge za naslednje štiriletno obdobje pod novim provincialnim vodstvom.

V sredo, 9. februarja 2022, so potekale volitve provincialnega ministra. Pred tem je bila sveta maša ob 9. uri, ki jo je vodil generalni minister p. Carlos Trovarelli in ki so se je udeležili vsi bratje, tudi tisti, ki niso bili delegati na kapitlju. Po maši so se vsi zbrali v velikem refektoriju, kjer so prisluhnili povzetku dela po skupinah, potem pa je sledila še tretja seja z volitvami provincialnega ministra. Za

novega provincialnega ministra je bil 9. februarja 2022 izvoljen p. Milan Kos. V zadnjem, vmesnem obdobju je bil gvardijan najstarejšega minoritskega samostana na Ptuj. V tem obdobju je tam opravljal službo župnika sodelavca. Naslednji dan, 10. februarja 2022, so bili izvoljeni še njegovi svetovalci. To so: p. Janez Šamperl – vikar province, p. Matei Senteş – provincialni tajnik, p. Ernest Benko in p. Toni Brinjovc. V naslednjem štiriletnem obdobju (do leta 2026) želimo vodstvu province obilo Božjega blagoslova ter priprošnjo Device Marije in serafinskega očeta sv. Frančiška Asiškega. Iz našega samostana v Olimju so se vsi trije patri in tudi brat Jože udeležili srečanja in sodelovali pri volitvah novega provincialnega ministra.

S pomladjo prihaja v Olimje vse več gostov in obiskovalcev, ki se želijo med nami spočiti, si nabrati novih telesnih in duhovnih moči ter se nato vrniti v vsakdanje življenje. Za vse takšne mlade in odrasle zelo dobro duhovno poskrbi s. Štefka, ki nam je sredi februarja znova pripeljala skupino 21 mladih, ki so z nami preživeli konec tedna. Tokrat so duhovne vaje za mlade potekale ob pogovorih in razmišljanjih o njihovi srečni prihodnosti. Začele so se tudi polletne počitnice za otroke in mladino. Tako je imel tudi br. Jože in mi z njim dovolj dela v zeliščni lekarni. Prodaja naših zdravilnih čajev in tinktur ter mazil preko pošte raste. Še vedno je med nami navzoč virus korone in ljudje, posebej starejši, si raje naročijo zdravilo kar preko poštnege urada. Mesec februar je tudi mesec, ko v naših župnijah na Kozjanskem častimo Sv. rešnje telo. Tem dnevom tukaj pravijo dnevi klečanja, to so molitve vseh župljanov pred Najsvetejšim. To so dnevi, ko se lahko človek na poseben način sreča z Bogom, mu odkrije svoje srce in izreče svoje želje. Ker je v tem času priložnost tudi za sveto spoved, so ti dnevi poseben milostni čas za vrnitev k Očetu in možnost spreobrnjenja od greha k svetosti. V župnijska tiskana oznanila smo zapisali: Ohranimo v sebi zaklad vere naših prednikov. Župnija Podčetrtek ima češčenje SRT dva dneva, Olimje in Polje ob Sotli pa en dan. Odkar imamo v naši prenovljeni dekaniji veliko

več župnij kot pred tem, je tudi obisk mesečnih rekolekcij bolj reden in duhovniki se jih radi udeležujejo. Razširjena dekanija ima po novem tudi nalogo, da v obe občinski glasili, v revijo Naše oko in Rogaške novice, napiše vsak teden tudi duhovno misel. Tako tudi mi odslej pošiljamo svoje članke in duhovne misli v obe reviji in s tem pomagamo ljudem, tudi tistim bolj obrobnim in oddaljenim, do pravega spoznanja.

24. februar 2022 je bil žalosten dan, ki je z grozo zaznamoval tako prebivalce Ukrajine kot ves demokratični in resnicoljubni svet. Začela se je ruska invazija na Ukrajino in dogodki, ki so sledili, so opustošili mesta, v iskanju zavetja pred rusko destrukcijo pa je Ukrajino zapustilo že več kot 3 milijone Ukrajincev, ki so se razbežali po sosednjih državah, prišli pa so tudi v Slovenijo, ki jim je ne-sebično ponudila pomoč, za kar je ukrajinski narod izredno hvaležen. Če kdo v Evropi razume nesrečen narod, ki želi živeti svobodno in miroljubno, enakovredno z drugimi narodi, smo to Slovenci, ki smo sami šli skozi enako preizkušnjo.

Že dolgo nazaj smo na sestankih naše samostanske skupnosti razpravljali o dokončni ureditvi prostora v prezbiteriju naše cerkve. Sklenili smo, da klopi za mašnika, somašnike in ministrante zamenjamo s stilnimi stoli za duhovnika in druge sodelavce ob oltarju. Pri znanem stilnem mizarju Antonu Terbovsku, ki ima dopolnilno dejavnost na kmetiji in predelavo lesa v Braslovčah, smo naročili komplet 19 rezbarjenih stolov. Mizar jih je pripeljal k nam v

cerkev 15. februarja. Stare klopi in stole smo oddali v cerkev Device Marije na Pesku, ki je bila do zdaj brez klopi in stolov.

Postni čas ima tudi letos svojo postno akcijo z naslovom 40 dni brez alkohola. V naših vinogradniških župnijah je ta akcija še posebej aktualna in primerna. Vsak od nas lahko naredi kakšen majhen korak, ki ima v sebi veliko moč, moč spreobrnjenja. Prav k temu nas vabi Cerkev v postnem času, poslušajmo jo. Stopimo v Frančiškove čevlje in zamenjajmo sovražstvo z ljubeznijo do Boga in bližnjih. To je edina pot, ki pelje nas in našo domovino k spravi in sreči.

Novi provincialni minister p. Milan Kos, ki v mesecu marcu obiskuje posamezne samostane, je 15. marca obiskal tudi naš samostan v Olimju in se pogovarjal z našimi patri.

Za naše župljane in vse romarje, ki obiskujejo naš kraj, smo tudi letos postavili v staro lekarno posebne postno-velikonočne jaslice, ki s svojo figurativnostjo in lepoto ponazarjajo dogodke iz Jezusovega življenja in prikazujejo njegove čudeže, njegovo trpljenje, smrt in vstajenje.

Tudi v našem samostanu so dnevi, ko se spominjamo različnih pomembnih obletnic nas samih ali naših sodelavcev in sodelavk. Tako smo 15. marca, na predvečer rojstnega dne naše sodelavke in sosede Jožice Boslič, ki je obhajala 70 let življenja, odšli na njen dom, da smo ji voščili zdravja in vsega dobrega. Z nami so bile tudi druge sodelavke, ki nam rade pomagajo pri različnih delih v samostanu in v cerkvi.

Tako kot vsako leto so naši patri tudi letos v času radijskega misijona na radiu Ognjišče dežurali v spovednici, da so omogočili mnogim vernikov iz bližnjih župnij, da so opravili dobro postno spoved in se tako duhovno očiščeni pripravili na obhajanje velike noči.

Čeprav je letos praznik Gospodovega vstajenja dokaj pozno, ga bomo radostno obhajali v vseh treh župnijah, ki so nam zaupane v duhovno vodstvo, in bomo na velikonočno jutro ob prepevanju aleluje skupaj iz vsega srca prosili Vstalega za mir na svetu, v našem narodu in v naših družinah. Letos je ta prošnja še kako potrebna. Naj tudi v vaše samostane prinese vstali Zveličar mir srca in živo ter dejavno vero.

Bratje iz Olimja

Minoritski samostan sv. Maksimilijana Kolbeja

Advent in božično-novoletni prazniki so minili brez večjih zapletov. Pomagali smo p. Janezu Ferležu v hribovskih župnijah in v Komendi pri spovedovanju. Med prazniki je pri nas bival rimski študent p. Anton Borovnjak, ki nas je obzirno opominjal glede napak pri izvajanju bogoslužnih obredov, za kar smo mu zelo hvaležni, vsaj nekateri. Opravili smo vse tri hišne blagoslove tako imenovanih svetih večerov v samostanu: na sveti večer smo blagoslovili jaslice v kapeli, na staro leto smo se poslovili z molitvijo in slovesno večerjo od minulega »covidnega leta«, na večer pred tremi kralji pa smo blagoslovili svoja bivališča in skupne prostore ter pojedli slastno večerjo. Tombolo in izbiro svetnikov – zavetnikov za to leto ter kosilo smo imeli v soboto, 8. januarja 2022, v samostanu sv. Frančiška Asiškega v Piranu. Pri tomboli smo bili zelo uspešni.

Dan pred odhodom v Piran smo se poslovili od gospodinje ge. Irme Žakelj, ki je bila pri nas zaposlena od 4. oktobra 2019 do 7. januarja 2022. Razlogi za prekinitev dela so bili poslovne narave. Od 10. januarja 2022 naročamo hrano pri podjetju Vivo catering z Dunajske ceste 125 v Ljubljani. To je seveda začasna rešitev. Pri kuhinji sedaj prihra-

nimo blizu 1.000,00 €. Še vedno iščemo kakšno mlajšo gospo, ki je v pokoju, ali celo dve, ki bi se menjavali pri gospodinjskih opravilih. Za zdaj smo pri iskanju še neuspešni. Pri pomivanju posode so se do sedaj izkazali trije patri (p. Cristian Balint, p. Franc Murko, p. Vladimir Rufin Predikaka) in postulant Benjamin Ostroško. V zadnjem času pa se jim je pridružil še p. Slavko Stermšek, ki se je naučil, kako se pomiva s pomivalnim strojem. To lahko vidite tudi na fotografiji.

Študentom je nekaj časa čistila skupne prostore gospodinja Irma Žakelj, od sedaj naprej pa prihaja na pomoč ga. Marija Meglič iz Tržiča. Je mlajša upokojenka, članica tretjega reda sv. Frančiška Asiškega, ki se v Ljubljano pripelje z brezplačnikom. Študenti so veseli in plačajo vsak 10 € več na mesec za njeno delo.

Nekaj dni pred začetkom prvega dela provincialnega kapitlja naše Slovenske minoritske province sv. Jožefa mi je postulant Benjamin Ostroško v pogovoru izjavil, da je v tem času dokončno spoznal, da v svojem življenju ne vidi več poklica redovništva in tudi ne poklica duhovništva. Želi se vrniti v svet, si poiskati službo in najti primerno nevesto. Eno leto se je pripravljaj na splošno maturo, ki jo bo opravil, če Bog da, še pred poletjem. Benjaminu želimo vse

dobro na nadaljnji poti.

Na prvem delu provincialnega kapitlja smo bili (od 6. do 10. februarja 2022) navzoči vsi štirje bratje iz samostana sv. Maksimilijana Kolbeja. Srečno smo izvolili prov. ministra in njegove štiri definitorje. Zdaj čakamo nadaljevanje pogovorov, ko bomo izvedeli, kam bomo poslani po drugem delu provincialnega kapitlja.

Bližajo se velikonočni prazniki, zato vam voščimo vse lepo; naj vam vstali Kristus da zdravja, sreče, modrosti in veliko blagoslova pri vašem delu.

Bratje iz samostana sv. Maksimilijana Kolbeja v
Ljubljani

Minoritski samostan sv. Antona Padovanskega

V božični osemdnevnici je bilo pri mašah (še posebno večernih) zelo veliko ljudi, zlasti otrok in mladih družin. Kakšen večer je bila cerkev napolnjena kot ob glavni nedeljski maši. V tednu pred božičem, od ponedeljka do petka, sva v cerkvi spovedovala eno uro zjutraj in eno uro pred večerno sveto mašo, med mašo, in če je bilo potrebno, tudi po sveti maši. Tako se je pokrila tako imenovana »velika spoved« pred praznikom. Vtis je, da se je na tak način spovedalo več ljudi, kot pa če bi bil organiziran le en spovedni dan. Na sveti večer, 24. 12., pri t. i. maši svetega večera za otroke, je bila cerkev nabito polna. Tudi pri vseh ostalih mašah (ob polnoči in dopoldanske tri svete maše 25. 12.) je bila cerkev docela napolnjena. V času pred božičem sva tudi letos blagoslavljal jaslice po župniji, ki jih vestni vaščani pripravijo in so v tem času središčno oznanilo v posamezni vasi ali naselju. Ni pa bilo posebnega dogajanja kot pred korono. V cerkvi smo si drznili organizirati božični koncert župnijskega pevskega zbora na predvečer starega leta.

Konec januarja so nama sestre klarise sporočile, da naj bi bile pozitivne na samotestiranju za covid. Na rednem testu so bile vse negativne. Škof je vseeno odredil, da nekaj dni pri njih ni bilo svetih maš.

3. februarja je nek madžarski škof v stari cerkvi bla-

goslovil nekakšno sabljo, ki jo madžarsko ministrstvo za kulturo namerava podariti kot diplomatsko darilo njihovemu priznanemu pisatelju.

Od 6. do 10. februarja smo patri minoriti obhajali redni štiriletni provincialni kapitelj. V nedeljo zvečer je maševal pri s. klarisah g. Robert Brest, v župnijski cerkvi pa v ponedeljek in torek zjutraj in zvečer patri kapucini iz Kančevcev.

Lurška Mati Božja in svetovi dan bolnikov je pri nas vedno poseben praznik. Pri vseh svetih mašah smo podeljevali zakrament bolniškega maziljenja. Beležili smo zelo lepo udeležbo vernikov od blizu in daleč.

16. februarja je bil na obisku v stari cerkvi škof iz Sombotela. Delegacijo s soboškim škofom ter konzulko iz Lendave je spremljal tudi umetnostni zgodovinar doc. dr. Janez Balažic, ki je vsem navzočim spregovoril o lepotah in detajlih stenskih poslikav v stari turniški cerkvi. Oba škofa smo najprej sprejeli s patrovimi kapljicami in svežimi pereci.

V tem času je p. Toni utrpel manjšo prometno nesrečo, ki ni pustila kakšnih večjih posledic. Gostili smo tudi novega predsednika Društva prijateljev Jakobove poti v Sloveniji Igorja Vidmarja, ki se v Turnišče zelo rad vrača in tudi pri nas prenoči.

Postni čas se je začel s samostanskim dnevom kontemplacije, ki sva ga preživela v naravi in v molitvi na Brezjah. Zopet smo lahko oznanili molitev križevega pota ob petkih in nedeljah popoldne. Pri križevem potu sodelujejo veroučenci. V zelo lepem številu smo se udeležili Halasovega križevega pota na Hotizi, ki ga je vodila naša dekanija. Po dveh mesecih premora je v polnosti zaživela skupina Društva onkoloških bolnikov. P. Toni pa je vodil predzakonski tečaj in spregovoril o pravnem in zakramentalnem vidiku svetega zakona.

Začenja se pomlad in to se pozna tudi v našem živalskem vrtu, saj je pomlad prinesla tudi mlade zajčke in piščančke. Potrebovali pa bi še kakšnega brata, ki bi nam pomagal prekopati vrt in spraviti drva iz gozda.

Naše romarsko središče se veseli najavljenih skupin romarjev in dijakov. Vsem želimo velikonočnega veselja in upanja polno vstajensko alelujo!

IZ NAŠIH MISIJONOV

Kazahstan

Dragi bratje in vsi, ki prebirate te vrstice!

Po božiču smo se pripravili na novoletno praznovanje in božično srečanje z luterani. Po dveh letih smo se zopet uspeli srečati. Najprej so bili oni pri nas, potem pa smo šli še mi k njim. Domov smo se vračali prej, kot smo načrtovali, saj smo med srečanjem dobili obvestilo o neredih v Almatiju in policijski uri. Sami tu na severu nismo občutili napetega ozračja, le telefoni in internet niso delovali. Smo pa zato seveda molili za mir in spokojnost.

Zaradi tega so odpadla srečanja za otroke in mladino, ki smo jih načrtovali v začetku januarja na ravni škofije. Otrokom pa so podaljšali počitnice in smo se parkrat čez dan srečali v župniji. Prav tako smo izvedli ekumensko srečanje, ki se ga je prvič udeležil tudi pravoslavni duhovnik. Zaradi omejitev smo vse prosili, da pridejo brez žen na srečanje in molitev.

V začetku februarja smo imeli vizitacijo. Kustos ni mogel priti k nam, zato je poslal svojega tajnika, ki ima belorusko državljanstvo. Prvi dan smo se skupaj udeležili dekanijskega srečanja (pri nas se zberejo tako duhovniki kot redovniki in redovnice, saj so ponekod zelo majhne skupine). V naslednjih dneh se je vizitator srečal z brati in nekaterimi skupinami, ki so pri nas ali jih duhovno spremljamo. K našemu nadškofu smo šli na kavico, nuncij pa nas je povabil na kosilo.

V soboto zjutraj smo kustosa odpeljali na test za covid in šli na izlet v 220 km oddaljeni Šučinsk. Obiskali smo mamo in sestro našega brata Viktorja, ki deluje v Moskvi. K družini našega postulanta pa nismo mogli, ker so bili v karanteni. Po poti domov smo dobili sporočilo, da je test pozitiven

in da vizitator ostane z nami še nekaj dni. Kljub temu smo morali odpovedati njegovo pridigo v nedeljo na župniji, koncert otrok naše glasbene šole in seveda tudi naš kapitelj. Na žalost so sorodniki brata Viktorja zboleli oz. so se okužili z virusom (v dveh urah druženja), mi pa smo bili vsi negativni. Še sreča, da sem iz Slovenije prinesel nekaj hitrih testov, da smo se lahko preverili kar doma. Očitno je delovalo, da smo bili cepljeni.

V februarju smo imeli skoraj istočasno z vašim kapiteljem bratsko srečanje. Seveda je naša skupnost sodelovala v 'on-line' režimu, ker nismo mogli oditi v Sankt Peterburg. 'On-line' je bil tudi asistent, ki je bil na Švedskem. Enako kot v Sloveniji je bilo to srečanje priprava na kapitelj, ki bo (upamo) v začetku junija. Na žalost se vidi, kako malo poznamo ostali del kustodije, zato nismo imeli veliko predlogov, kaj in kako naslednja štiri leta (pred dnevi je potekalo srečanje za gvardijane, kjer je bilo govora o novi situaciji zaradi vojne in možnosti, če bodo nekateri bratje morali oditi iz Rusije).

V marcu smo imeli že drugo letošnje dekanijsko srečanje. Za razliko od ostalega sveta mi prebiramo dokumente škofijske sinode izpred desetih let, da ne bi razmišljali o novi sinodi. V juniju morajo dekani oddati poročilo. Če nič drugega, imamo vsaj redna srečanja.

Kot referent za pastoralo otrok in mladine sem z dovoljenjem nadškofa organiziral enodnevno srečanje vseh, ki jim je mar za delo z mladino in otroki. Zbralo se nas je 17, trije so se opravičili. Pogrešamo predvsem pastoralni načrt in skupne kateheze. Vsi (predvsem sestre) iščemo gradivo po raznih zmožnostih. Zaenkrat še ni primerno ozračje za ustanovitev komisije ali česa podobnega na ravni škofije (škofovske konference pa ni, ker je bila kazahstanska ukinjena in bo v aprilu ustanovljena konferenca Srednje Azije). Vzrok za strah pred pisanjem pisem na škofijo pa je v tem, da bi komisija sicer bila ustanovljena, a bi v njej sedeli tisti, ki jim je vseeno oziroma so tradicionalisti in bi govorili le o latinskih mašah ipd. Dogovorili smo se, da se raje organiziramo sami, preko skupine v

Whatsappu, in tako začnemo deliti materiale in dobre ideje. Čas bo pokazal, kako in kaj. Verjetno bo tako vsaj še štiri leta. Zaradi snežnega meteža sem moral po poti domov prekiniti vožnjo in se zateči v bližnjo župnijo, da bi tam prenočeval. Župnik je bil sicer odsoten (na počitnicah na Poljskem), a so farani obnavljali cerkev in so me spustili noter, da sem lahko tam prespal, zjutraj pa nadaljeval pot. Še sreča, da nisem silil naprej, ker je bilo ta večer na avtocesti okoli 50 nesreč.

Letos za Teden zaščite življenja (v Sloveniji Teden družine, 19.–25. 3.) naš brat Pawel ni pripravil materialov in jih poslal po župnijah. Zaradi cepiva oz. cepljenja (in posrednega sodelovanja pri splavih, ker se iz njih dela cepivo) ne more več delovati kot škofijski animator Pro-life (za življenje). Škof je iskal kar nekaj časa, da je našel nekoga, ki ni cepljen, a tudi ta ni nič pripravil, razen da je pošiljal naše posnetke na Youtubu iz prejšnjega leta. Verjetno bomo po kapitulju ustanovili frančiškanski center Pro-life za Kazahstan in Rusijo ter delovali neodvisno.

Ker je papež prenesel srečanje mladih s cvetne nedelje na nedeljo Kristusa Kralja, se je pri nas pojavil vakuum, ki smo ga zapolnili s škofijskim srečanjem. Letos že drugo leto. Organiziramo ga v času novega leta – nauriz – in šolskih počitnic. Le tako je lahko srečanje tudi čez teden in se ga udeležijo tudi duhovniki. Letos se je srečanja na temo »Vera, upanje ljubezen« udeležilo okoli 120 ljudi. Ker je v postnem času, smo en večer izkoristili še za spokorno bogoslužje in spoved za mlade. Zadnji dan je bil z nami tudi škof. Zima je verjetno pozabila, da je že pomlad, in smo imeli precej snežno-vetrovne razmere na cesti. Cesta je bila nekajkrat zaprta. Zadnji dan smo se sicer odpeljali skupaj (dva kombija in osebni avto, v katerih so bili mladi

in škof). Po poti so starši klicali, da so razmere v Astani zelo slabe in naj ne poskušamo voziti ves čas. Jaz in še en avto smo po 100 km zavili v mesto Šučinsk, kjer nas je sprejel tamkajšnji župnik in nam dal ključke od doma, ki služi za duhovne vaje in počitnice. Dekleta so pripravila večerjo, fantje pa počistili sneg, da smo lahko parkirali avtomobile. Po neuspešnem preboju po daljši in zaprti cesti se nam je na večerji pridružil tudi škof in vsi, ki so bili z njim. Dokler je bilo sonce, so se mladi veselili zunaj. Po večerji pa smo imeli veseli večer. Zjutraj smo se ob 7. uri zbrali pri maši in potem pri zajtrku. Ker so se razmere uredile, smo se odpeljali domov in srečno prišli tja. Zvečer je bila cesta spet zaprta. Poleti se veselim prihoda mladih iz škofijske gimnazije v Mariboru, ki sedaj zbirajo sredstva za prihod in delo pri nas. Mi se jih že veselimo, upam, da ne bo kakšnih problemov in da se vojna in tragedija v Ukrajini kmalu konča. Ko smo že pri tem, lahko povem, da se pri nas nič ne pozna, razen razdeljenosti med ljudmi in v ekonomskem smislu, ker sta se dolar in evro podražila. Naš samostan ima eno uro adoracije in molitev za enega od minoritskih samostanov v Ukrajini. Z mladimi v skupini Samuel pa smo duhovno »posvojili« ljudi, ki jih tam poznamo (sestre usmiljenke, ki so delovale v Kazahstanu, ter sorodnike sester in duhovnikov, ki delujejo tukaj – predvsem grkokatolikov). To je naš doprinos k miru v Ukrajini in po vsem svetu.

Bratje iz Kazahstana

København

Sv. Frančišek je na začetku svoje oporoke zapisal: »Gospod je tako dal meni, bratu Frančišku, da sem začel delati pokoro. Ko sem namreč bil še v grehah, se mi je zdelo zelo zoprno videti gobavce. Gospod pa me je sam pripeljal mednje in bil sem usmiljen z njimi. In ko sem se oddaljil od njih, se mi je to, kar se mi je zdelo zoprno, spremenilo v sladkost za dušo in telo. Nato sem še malo počakal in zapustil svet.« (FOP 1–3)

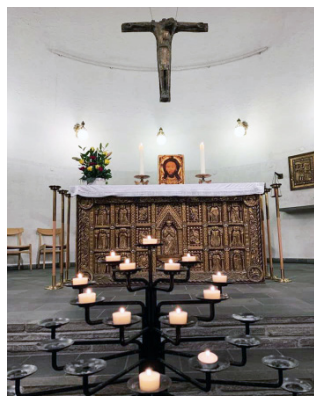
Iztekajoči se postni čas nam je bil dan na voljo, da smo se lahko vrnili k bistvenim stvarim, na svojih poteh ponovno prepoznali Njegovo navzočnost in

v Njem druge prepoznali kot brate in sestre, tudi tiste, ki jih danes doživljamo kot novodobne »gobavce«, tiste, ki nam življenje delajo neznosno in so nam v napoto.

Sveti Frančišek nam razkrije, kaj je storil ob tistem usodnem srečanju z gobavcem: ravnal je z »misericordia« – usmiljenjem, ali natančneje povedano, s srcem, ki je bilo občutljivo na bedo. Jezuitski teolog James Keenan opredeljuje usmiljenje kot pripravljenost iti v kaos drugih, da bi jim odgovoril v njihovih potrebah. Prav to je storil Frančišek: stopil je v kaos življenja gobavcev. S tem ni le spremenil njihovih življenj, ampak je njegovo življenje ubralo novo smer. Kar se mu je prej zdelo zoprno, se je sedaj spremenilo v sladkost za dušo in telo. Zanj se začne nova življenja zgodba, ki jo podkrepi z besedami »in bil sem usmiljen z njimi«. In kako bi mi začeli pisati svojo zgodbo?

Prav o tem smo razmišljali na postni duhovni obnovi, ki smo jo s sodelavci organizirali za vernike v moji župniji. Sam sem pripravil kratko razmišljanje z naslovom Sveti Frančišek Asiški – kanal usmiljenja. Navdih sem dobil pri papežu Frančišku, ki nas je v svojem prvem velikonočnem nagovoru pred slovesnim blagoslovom, namenjenim mestu in svetu, spodbudil, naj sprejmemo milost Kristusovega vstajenja in se pustimo prenoviti Božjemu usmiljenju. *»Dovolimo Jezusu, da nas ljubi, dopustimo, da moč njegove ljubezni preobrazi tudi naše življenje. Postanimo orodje tega usmiljenja, bodimo kanali, po katerih bo mogel Bog namakati zemljo, varovati stvarstvo in narediti, da bosta vzcvetela pravičnost in mir.«* In to delajmo po vzoru sv. Frančiška.

Priprave na veliko noč so v teku. Pri nas bo, kot to izgleda, ponovno »normalna« velika noč, kot smo jih bili vajeni pred covidom-19. Pravzaprav že živimo tako, kot da virusa sploh ne bi bilo med nami, in k temu je pripomogla tudi vojna v Ukrajini. Tudi mi smo se v župniji zbrali pri molitvi za Ukrajino. Molitev smo organizirali skupaj s skupnostjo sv. Egidija. Za tiste, ki ne poznate skupnosti – gre za katoliško laiško združenje, ustanovljeno februarja 1968 v Rimu, ki slovi predvsem po svojih prizade-

vanjih za mir v svetu. Človekoljubno organizacijo, ki je danes razširjena po vsem svetu, so ustanovili dijaki in študentje, ki so želeli živeti svojo vero v skupni molitvi ter prizadevanjih za mir in uboge. Veseli me, da so izbrali našo cerkev za svoja srečanja, kjer se zbiramo k molitvi vsak drugi petek v mesecu.

V četrtek, 24. marca, me je slovenska ambasada povabila na srečanje, organizirano ob delovnem obisku ministra za notranje zadeve g. Aleša Hojsa na Danskem. Sestal se je z danskim ministrom za migracije Mattiasom Tesfayom. Lepo se je bilo po dolgem času spet srečati z veleposlanikom g. Edvinom Skrtom in njegovim kabinetom, pa tudi z ministrom Hojsom sva izmenjala nekaj besed.

Ob koncu vam z besedami papeža Frančiška polagam na srce, da bi živeli veliki teden tako, da sledimo Jezusu. To pomeni učiti se izstopati iz nas samih, da bi šli v srečanje z drugimi, da bi šli proti periferijam življenja, da bi mi prvi pristopili k svojim bratom in sestrám, predvsem tistim najbolj oddaljenim, pozabljenim, tistim, ki najbolj potrebujejo razumevanje, tolažbo in pomoč. Bog je izstopil iz sebe, da bi prišel med nas, med nami je postavil svoj šotor, da bi nam prinesel Božje usmiljenje, ki rešuje in daje upanje.

Blagoslovljene velikonočne praznike vam želim.

p. Tomaž Majcen

ODMEVI

Duhovni kapitelj

Slovenska minoritska provinca sv. Jožefa je 17. januarja 2022 v minoritskem samostanu sv. Petra in Pavla na Ptuju obhajala duhovni kapitelj, ki je bil tudi neke vrste uvod v predkapiteljski zbor, ki je potekal naslednjega dne, ter neposredna priprava na XVI. redni provincialni kapitelj, ki ga bodo bratje minoriti obhajali 7. februarja in naslednje dni. Osrednji gost in predavatelj je bil francoski minorit fra François Bustillo, škof v mestu Ajaccio na Korziki.

Dopoldne smo prisluhnili njegovemu bolj teoretičnemu razmišljanju o treh bistvenih vprašanjih: Kakšna je prihodnost Frančiškovih bratov? Preživetje ali prenova? Sedanjost in prihodnost bratov v Sloveniji. Popoldne nas je predavatelj usmeril bolj v praktično razmišljanje: Kako preiti od analize k sintezi? Kako naj živimo frančiškovsko življenje, ki bi bilo veselo in bi dajalo našemu življenju pravi pomen? Tako smo razmišljali o temelju naše duhovnosti, o odgovornosti oblasti, o pomenu samostanskega kapitlja, o samostanskem življenju

ter življenju v polnosti, ki je edino prepričljivo za nove duhovne poklice, saj le tako lahko mladi pri nas najdejo tisto, kar v globini svojega srca iščejo ter o čemer sanjajo. V štirih manjših pogovornih skupinah so si bratje podelili svoja razmišljanja o teh izzivih.

Dan, ki smo ga skupaj resnično preživeli kot bratje, smo na koncu kronali še z lepo animirano sklepno sv. mašo z drugimi verniki v župnijski cerkvi sv. Petra in Pavla na Ptuju.

Za okrog trideset bratov province, kolikor se jih je zbralo na tem duhovnem kapitlju, je bil ta dan osvežitev ob studencu žive vode, ki edina lahko odžaja ter izpolni hrepenenje človekovega srca.

p. Danilo Holc

IN NAŠE PRETEKLOSTI

Ob iskanju podatkov o naših pokojnih bratih iz preteklih časov sem dobil v župnije Svete Trojice na Gorci tudi zanimiv zapis, ki ga je napisal župnik g. Vinko Munda. Naslovil ga je: Zgodovinski opis župnije Sveta Trojica v Halozah s podružnicami v Podlehniku, Sv. Duhu in Novi cerkvi. Svoje delo je končal zadnjega decembra leta 1957.

V tem opisu je veliko podatkov in zanimivih dogodkov, zato se mi zdi prav, da se vsaj nekateri objavijo v obliki in zapisu, kot ga je zapisal avtor. Nekateri pisne oblike so starejše; nisem jih popravljal, pri nekaterih pa sem v oklepaju zapisal – (sic) – tako ali pa dopolnil okrajšavo.

Vaupotič P. Lenart je bil župni upravitelj od 10. oktobra 1909 do decembra 1920, vendar je v maticah vpisan zadnjič še 31. decembra 1919. Za kroniko je napisal sledečo avtobiografijo: O. Lenart Vaupotič je bil 22. februarja 1867 na Mali Libonji, fara Ormož, od revnih staršev rojen. Hodil je v domačo šolo v Ormož, napravil spodnjo gimnazijo v Mariboru, višje gimnazijske razrede pa v Celji. Po dovršeni 7. šoli je stopil, ker je bil slabega zdravja in šibkega telesa, v frančiškanski red v M. Nazaretu v Savinjski dolini. V zdravem planinskem zraku pa je toliko okreval, da je mogel študije nadaljevati in sicer dve leti na domačem bogoslovnem zavodu v Kamniku in sicer od leta 1888 do 1890, v katerem letu se je preselil v Ljubljano in je z dobrim uspehom končal svoje študije leta 1892. Dne 23. julija tega leta je bil od pre(vzvišenega) knezoškofa ljubljanskega Dr. Jakoba Missija v mašnika posvečen in je 15. avgusta istega leta skupno s svojim (dve leti starejšim) bratom Matijem v Ormožu premiciral. Tega dne je bilo v Ormožu toliko ljudi, da jih Ormož ne pomni, vse bi rado vidlo 2 brata primicjanta.

Bil je nastavljen v Klanjcu in Trsatu na Hrvaškem in 30. januarja 1895 iztopil (sic) iz frančiškanskega reda. Pristopil je k minoritom v Ptuj, ki so imeli strašno pomanjkanje delavnih moč. Novicij (sic) je dovršil na Dunaju, kjer je bil potem

katehet in kaplan. Dne 2. decembra 1898 je prišel kot kaplan nazaj v Ptuj in je bil 21. julija 1905 za gvardijana izvoljen. A sedaj se je začela trnjeva pot. Prevzel je (za p. Alfonzem Svet) strašno zanemarljeno gospodarstvo, pa s vztrajnostjo je premagal vse težave in je v teku 4 let plačal 16.000 kron dolga, pa si tudi nakopal sovraštvo "štajercijancev", posebno (ptujskega) župana Orniga, slovenskega renegata, kateri bi se bil rad polastil samostanskega vrta, pa mu je gvardijan preprečil njegovo nakano s tem, da ga je izplačal in dolg 1.800 kron poravnal, katerega je samostan imel na kruhu, soli in moki pri njem. Odtod sovraštvo. Mera pa je bila polna, ko je gvardijan kljub anonimnim pismom, žuganjem, denuncijacijam in blatenju po časopisih, v Ptujski okrajni zastop volil s slovensko stranjo. Sedaj pa mora gvardijan proč. Napeli so vse sile in bi tudi svoj namen dosegli, ako Vaupotič jim ne bi bil računov zmešal. Naveličal se je vednih napadov in sramotenja, naveličal vednih plačil, nesloge in nemira v samostanu in prosil sam za prestavo. Seveda so sedaj štajercijanci triumfirali, češ mi smo ga proč spravili, radi tega pa je Štajerc (ptujsko nemškutarsko glasilo) gvardijanu za slovo tele besede zapisal: "Adieu Vaupotič, pa pamet nučaj!" Na ta način je prišel o. Lenart Vaupotič kot župni upravitelj k Sv. Trojici v Halozah in je nastopil dne 10. oktobra 1909 svojo novo službo. - Besede "Štajerca" si je novi upravitelj dobro zapomnil. Res nuca pamet, pa ne v Štajercčevem smislu, ampak nasprotno. Kljub temu, da je za njegovo neumorno delovanje za blagor samostana, kateremu je vse svoje duševne in telesne moči posvetil in samostan sekvestracije rešil, le črno nehvaležnost in škodoželjnost žel, ni zgubil poguma, ni se odtegnil delu, ampak bolj utrjen v svojem značaju, se je lotil tukaj dela in je z novimi močmi začel delovati za čast božjo in blagor slovenskega naroda, kakor se bo iz te knjige videlo. Z geslom: "Fortem Deus –adjuvat", je pričel svoje delovanje pri Sveti Trojici.

In ni to prazna samohvala! O. Lenart Vaupotič

spada med najdelavnejše in najzasluženejše župnike, kar jih je Sveta Trojica do najnovejšega časa imela. Ko je prišel k Sveti Trojici, je bilo versko življenje nekako mlačno, ker razun (sic) bratovščine živega rožnega venca (13 rož) ni bilo v župniji nobene druge bratovščine vpeljane. Zategadelj pa je bilo prejemanje sv. zakramentov kljub velikosti fare zelo nezadovoljivo. Bili so to stari grehi, kateri se ne dajo teko lahko odpraviti. Da bi se versko življenje bolj poživilo in mlačnost odstranila, se je zatekel župnik k živemu studencu vseh milosti k presvetemu Srcu Jezusovemu in vpeljal pobožnost prvih petkov. Začetkoma je prihajalo le malo število, ko so pa videli, kako lepo se pobožnost mesec za mesecem vrši, jih je prišlo vedno več. Ker zaradi oddaljenosti mnogi verniki ob petkih niso mogli lahko priti v cerkev, so pa prihajali zato tembolj ob prvih nedeljah v mesecu. Seme je bilo vsejano, začelo rasti in postalo drevo.

O uspešnem delovanju župnika Vaupotiča zgovorno priča župnijska kronika, katere drugi del je

on začel spisovati v slovenskem jeziku in bo o tem možno se prepričati na drugem mestu tega opisa. Škoda le, da je zgodaj začel bolehati. Sladkorna bolezen, zaradi katere je zgubil nogo, ga je prisilila, da se je moral koncem leta 1920 odpovedati upravljanju župnije. A še je ostal pri Sveti Trojici, dokler se leta 1922 bolehen oslepel ni vrnil v samostan v Ptuj. Umrli je dne 12. januarja 1924 na obisku pri svoji sestri v Mariboru, odkoder je bilo truplo prepeljano v Ptuj in dne 14. januarja 1924 pokopano na župnijskem pokopališču v Rogoznici ob veliki udeležbi duhovnikov in vernikov.

Po zunanosti velik in močan, v občevanju s vsakomur ljubezniv, človek srca, je župnik o. Lenart Vaupotič bil med sobrati in verniki splošno priljubljen.

Iz: Zgodovinski opis župnije Sveta Trojica, str. 51–52.

Pripravil: p. Marjan Vogrin

SAMOSTAN ŽUPNIJA	ŠTEVILO VERNIKOV	NEDELJNIKI	KRSTI	POROKE	POGREBI	OBHAJILA	PRVOOB- HAJANCI	BIRMANCI	MINISTRANTI
Ptuj - sv. Peter in Pavel	4000	509	22	5	36	17000	36	36	11
Ptuj - sv. Jurij	3500	200	39	17	27	8000	14	8	12
Ptuj - sv. Ožbalt	6800	179	35	5	72	8500	22	25	15
Dornava	1012	169	17	4	16	10400	11		5
Videm	4900	254	35	2	44	14000	36	75	14
Sveta Trojica - Podlehnik	1750	70	22	5	21	4500	16		8
Ptujska Gora	950	113	26	8	15	12000	6		5
Olimje	500	120	19	7	9	5500	5	30	4
Ljubljana - sv. Peter	7000	380	14	3	26	16500	6	16	12
Bolniška župnija	2500		10			4000		1	
Piran						4500			
Turnišče	4090	800	44	7	50	50000	32	2	15
Leskovec	970	180	7		19	2830	11		8

SAMOSTAN ŽUPNIJA	KARITAS	PEVSKI ZBOR			OFS	ZAKONCI		TISK			OSTALE SKUPINE
		otroški	mladinski	odrasli		skupine	pari	Družina	Ognjišče	Mohorjeve	
Ptuj - sv. Peter in Pavel	17	12		27	9	2	14	7	7		molitvena: 15
Ptuj - sv. Jurij	10	14	23	45		1	6				biblična, molitvena
Ptuj - sv. Ožbalt	13	12			15	4	25	12	10		skavti
Dornava	6		12	20	12			5	30	4	biblična: 6; molitvena: 15
Videm	18			37	24	2	10	10	21	3	biblična, molitvena
Sv. Trojica - Podlehnik	10				2	1	5	2	2		
Ptujska Gora	12	16		26				10	20	1	
Olimje	8			21		1	8	9	24	1	molitvena: 40
Ljubljana - sv. Peter	10	7	12	28		2	12	8	10	4	biblična, molitvena
Bolniška župnija								100	100		
Piran					25			2	3		
Turnišče	18	30	12	25		3	15	50	240	6	biblična: 12; molitvena: 20; onkološki bolniki: 40
Leskovec	6	12		12					9		molitvena: 8

»Jezus ji je rekel: »Žena, zakaj jokaš? Koga iščeš?«
Mislila je, da je vrtnar in mu rekla: »Gospod, če si ga ti odnesel,
mi povej, kam si ga položil, in ga bom jaz odnesla.«
Jezus ji je dejal: »Marija!«
Ona se je obrnila in po hebrejsko rekla: »Rabuni« (kar pomeni Učitelj).

Jn 20,15-16

Vsem želimo blagoslovljene velikonočne praznike!

Bratje minoriti